

Νομίζω, ότι τα πλοία της έφημου μπορούν να χρησιμοποιούν ως μία καλή εναλλαγή δια το θέμα, το οποίο ευστοχείται εις την περιοχή της οικονομολογίας και των άλλων συναφών επιστημών. Παράδειγμα: οι καθηγητές, είκοσι πέντε τον αριθμό εν δήλ, έξεχωριστά εις το ύψος της πλατείας με τους ύψους των, χωρίς ν' αποτελούν πλέον βέβαια αξιοπρεπών δια τους κατοίκους. Δύο μεγάλα σκακιά από ευκαλύπτου εγκαθίσταντο ισορροπώντας στα πλευρά κάθε κατεύλου.

Ὅταν εἶδα τὸ εἶρωμά των, ἐ-
προσπάθησα ἢ ἀναστῆναι ἀπὸ τὴν μνή-
μη μου ὅσα εὐτυχε ἢ ἀκούσει περὶ με-
ταστροφικῶν μέσων ἀπὸ καθηγητῶν τῆς
Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἢ καὶ διαβῶ
σὺν σπῆ ἐγγηγητῶν των. Ἀλλ' ἐνθυμέ-
μαι καὶ ὅμως εἰς τὸ εἰκόνει οὐκ ἀκαρ-
μαινὰ ὅτι ἔγινε ποτὶ λόγους περὶ τῆς
καμῆλου ὡς μεταστροφικοῦ μέσου εἰς
τὴν Ἑλλάδα. Καθ' ἣν ἐποχὴν μετὰ
πολλοὺς σπείροδρόμους, τὸ αὐτοκίνητον
καὶ τὸ ἀεροπλάνον, ὁ τύπος ἀπέκτι-
σε προσεγγίως καὶ αὐτοματορίθμῳ, μὴ
ἦταν ὄντως οὐκ ἀπροσέτιθον, μετὰ
τὴν ἰδέαν, διὰ τοῦτο σήμερον μετα-
ξὺ μας εἰς ὅλην τὴν ἀγκυρὰ τοῦ ὁ
ἀναχρονισμοῦ τῆς καμῆλου. Ὅπως
ἤρμαινεν, ἐξήχηται συνέντευξις ἀπὸ τῶν
καμῆλιερῶν. Ὁ ἀνθρώπος ἐπέσει με-
γάλην ἐκπλήξιν διὰ τὸ εἶρωμά μου.
Μ' ἔλα ταῦτα συνηρισμοῦ ἴσως ὅτι
τὸ πᾶν καμῆλου σου εἰς τὴν ἡμέραν
νῦν, ἀπεφύγε μὴ ἐπιτίμησθαι ἐρωτῶν
τοῦ Σο.

Ἄλλ' ἂν ἀπὸ τὴν ἀκτίνα τοῦ
ἐλέφαντος μας ἀποσύρῃν καὶ πλοῖον
τῆς ἐρμούης καὶ τοὺς σπράφωμεν εἰς τὸ
πέραν, δὲν θὰ μᾶς εἶνε πολὺ δύσκολον
νὰ διεκδικώσῃμεν τὸν Ἑσπικόν.
ἀπὸν, διότι προκειμένου νὰ δείξῃ
τὴν ἑλλάδα ἐπετέλεσαν ὑπὸ ἐπιφάν
ἐροτικῆς ἐγκαταστάσεως, φέρει ὥς
ἐπὶ πρὸς ἐπισκεψίαν τοὺς ἑθνούς
Ἀγγλους, Νορβηγίαν, Γάλλους καὶ
Ἑσπικούς τῆς Πελοποννήσου. Ἀν

— Ἐλάτε τώρα σ' ἓνα θώρακα
τὰ στὰς Σέρρες. Ἐκεῖ θά ξανα-
σούμε ὅλοι μαζί. Θά κυττάξουμε νά
ξαναφέρουμε τήν παλαιά εὐτυχία μας.
Οἱ ἀκούοντες δὲν εἶχαν ἀνάγκη νά

K. ΓΕΝΝΙΩΤΗΣ

ndvto
Acce

712

ΤΟ ΘΑΥ- ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΚΟΠΟΥ

ΠΩΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ

Πώς ο Νέος Σκοπός, η προσφυγική παρά τας Σέρρας κοινότητα, περί της οποίας έγραψα εις προηγούμενον σημείωμά μου, εξεπηθήσεν υπό την γην και επέτυχεν εντός δωδεκαετίας μίαν σχεδόν πλήρη οργανώσιν, ώστε σήμερον να επιδεικνύεται ως υπόδειγμα υπό των αρμοδίων εις τους ξένους; Η μελέτη των φάσεων της προόδου που επέρασεν ημπορεί να τροφοδοτήσει την άπειρίαν των επιστημών, τας οποίας έσοφίσθη ή ανθρωπίνη διάνοια—από την αρχαιολογίαν αίφνης, μέχρι της σημερινής οικοδομικής τέχνης. Πράγματι τα προβλήματα, τα οποία ανακύπτουν κατά την γέννησιν ενός μικρού κόσμου ανθρώπων δεν είναι ολιγώτερον σπουδαία υπό έποψιν ενδιαφέροντος και έκτασης από εκείνα, τα ό-ποια δημιουργούνται, όταν έρχεται εις την ζωήν ένας μεγαλύτερος κόσμος, ένα έθνος ή ένα κράτος.

Και αφού πολλάκι επιστήμαι έχουν έδω το μεριδίον των, ως αρχίσωμεν από την οικιστικήν. Διότι όπως ή γέννησις ενός πλάσματος συνοδεύεται από τον πόνον, και εις το ύψωμα αυτό όπου είδε την ζωήν ή κοινότης, αϊ λύπαι και τα βάσανα εκράτησαν επί πολύν καιρόν. Φαντασθήτε, λοιπόν, τους ανθρώπους εκεί, συνοδευόμενους με τα όχημά των και φέρουσιν ελάχιστα πράγματα από όσα κατώρθωσαν να περισώσουν. Έρριψαν ένα θλάσμα ολόγουρά των—εις τή θουνά και έπειτα εις την περιέσειαν των. Το ψύχος ήρχετο από αντίκρυ και τα έλη τους περιέβαλλαν. Η επιτροπή έδωκε μ' όλα ταύτα θάρρος και όλοι έστενεγμένοι υπό σκηνάς, ετέθησαν άμέσως επί το έργον. Έφτιασαν τούβλα από χώμα και επήραν καλάμια από τή έλη. Με το ύλικόν τουτο έστησαν καλύβας, με την πεποιθήσιν εις την ψυχήν, ότι τα πρωτόγονα αυτά ένδιαίτηματα θα τους επέτρεπαν να ξεκινήσουν μίαν ημέραν δι' ένα πολύ καλλίτερον μέλλον. Η μεγάλη πατρις συγχρόνως τους ήλθεν επίκουρος.

Επειτα, αφού έπαισαν μίαν οικογένειαν, έλεγε, θα πάρτε την ευλείαν αυτήν, το καρφί αυτό, το τσιμέντο αυτό, το άροτρο αυτό και ένα δώδι. Αλλά προσέξατε. Θα δώσετε το δώδι σας και εις τον γείτονα σας και έτσι μαζί και τα δύο θα αρρώσουν από κοινού τα χωράφια σας. Έδου έπειτα ο κληρός που θα καλλιεργήσετε και τα προϊόντα του όλα θα είναι μίαν ημέραν δικά σας.

Κάθε οικογένεια έπαιρνε τότε ό,τι της έδιδεν ο Έποικισμός και επεδίετο με ζήλον εις το έργον της εγκαταστάσεως της. Οι άνθρωποι δεν έγνωρίζαν την εποχήν εκείνην ανά-καυσιν. Άλλοι έτρεχαν στα χωράφια και άλλοι έδοθούσαν στο στήριμον μιάς μονιμωτέρας κατοικίας. Αλλά τα μεγάλα βάσανα δεν έλειψαν ακόμη.

—Τά έλη, μάς είπεν ο κ. Καπίστρας, ένας τύπος ιατρού, όπως τον περιέγραψεν ο Μπαλζακ και ό όποιος έζησε την σταδιοδρομίαν της κομπολόως από την εποχήν της ιδρύσεως της, μάς παρεμόνευαν καθημερινώς με τους πυρετούς των. Επί πλέον ο Στρουμών πλημμυρών, έφθανεν εις τα κράσπεδα της κομπολόως, σπείρων την κατατροφήν εις τα καλλιεργημένα χωράφια της. Μ' όλα ταύτα κανείς δεν έχασε το θάρρος του. Τα μεγάλα έργα ήλθαν δι' α να περισώσουν τον Στρουμώνα, ώστε να μη επληκνεί πλέον ως φόβητρον και συγχρόνως εξήρτισαν όλα σχεδόν τα έλη, ώστε οι πυρετοί των να μην ασκούν την καλοποίηση των εις την αρχικήν έκτασιν των. Η διανομή των κληρών έπειτα συνετελέσθη όριστικώς. Και όλοι οι κάτοικοι σήμερον δέξαιτο πλέον δι' την αύριον, δεν κατέγονται παρά μονάχα από ένα πόθον: πώς να καλλιεργήσουν καλλίτερον την γην, δι' α να έχουν μεγαλύτεραν απόδοσιν.

Η ΟΜΑΔΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Άλλ' οι κάτοικοι δεν παρέλειψαν να σκεφθούν και ό,τι απαιτείται δι' την ομαδικήν βελτίωσιν των. Έκτισαν μίαν εκκλησίαν και μίαν σχολήν, αϊ οποίαι από το ύψος της πλατείας όπου εύρίσκονται, επιδεικνύουν εις πολλά μακρυνήν απόστασιν την φιλοπονίαν, την αγάπην προς τα γράμματα και την ευσεβείαν των. Η Σχολή εκόστισεν άνω του ήμισους εκατομμυρίου δραχμών. Τα τέσσαρα πέμπτα του ποσού τουτου απέστειλιν εις Αμερικής υπό των εκεί εγκατεστημένων πατριωτών. Φοιτούν μαθηταί άνω των πεντακοσίων. Οι κάτοικοι έπειτα δι' προσωπικής εργασίας έχάραισαν και έστρωσαν τρεις δρόμους, οι οποίοι διασχίζουν την κοινότητα.

Πρό ολίγου καιρού είχαν την ευχαρίστησιν να διαπιστώσουν, ότι έθεμελίωσαν την πατρίδα των επάνω εις μίαν αρχαίαν Έλληνικήν πόλιν. Πράγματι μία μαρμαρίνη πλάξ, εις την οποίαν εις σημειωμένα όνόματα όπως ο Διοσκουρίδης, ή Μαινάς κλπ. κηρώς και άλλων κεραμικών

Μεθών, αρχαία λυχνία και αναθήματα που εύρέθησαν κατά τας εκσκαφάς θεμελίων, πιστοποιούν την εκεί ύπαρξιν παλαιού Έλληνικού συνοικισμού. Πώς οι σημερινοί κάτοικοι του να μην είναι ευχαριστημένοι διότι συνεχίζουν το έργον παλαιών συμπατριωτών, των οποίων τα καλλιτεχνικά εύρηματα προδίδουν ένα σημαντικόν πολιτισμόν;

Ως γεωργοί καλλιεργούν σήμερον σίτον, βαμβάκι, όσπρια και όλιγην σίκαλιν. Δι' α όμως και την σίκαλιν; Διότι, όπως μου είπαν, είναι μία παράδοσις της παλαιάς πατρίδος των. Την εκκαλλιεργούσαν εκεί κατά προτίμησιν και είναι πολύ γνωστός ο άσπερίσμος που τους άνηθύνετο. Άντι ν' άπαντήσουν απ' εύθείας εις το έρώτημα περί της καταγωγής των, τους έζητείτο άπλώς να δείξουν το μαχαίράκι, με το όποιον έκοψαν το σικαλίσιον ψωμί των και εις το όποιον τουτο άφήνει πάντοτε κολλημένα άπομεινάρια.

ΠΩΣ ΑΜΟΙΒΕΤΑΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ

Κάθε οικογένεια Σκοπιανών έχει σήμερον το σπίτι της, περιστοιχισμένον από δένδρα, μικρόν κήπον και μεγάλην αυλήν. Άλλ' ή αύξησις των κατοίκων εντός μιάς δωδεκαετίας είναι πολύ αισθητή. Δι' α τουτο οι άλευνότοποι θα μεταβληθούν συντόμως εις οικόπεδα και πολλά σπίτια ήρχισαν να κτίζονται διάφορα. Έπειτα άξιον σημειώσεως είναι και το γεγονός τουτο. Όλοι ξεκίνησαν από την ιδίαν οικονομικήν άφτηρίαν. Εύρίσκονται όμως εις άνισον γρημμήν από το σημερινόν τέρμα των. Δι' α άρα γε; Διότι επενήργησαν και έδω ή εργατικότητα, ή επίνοια και ή επιμονή. Μαύ άνέφεραν ένα παράδειγμα.

Ήταν ένα έράδν. Πολλοί έφρουγαν από το καφενείον δι' α σπίτια των. Ένας ήκουσε τότε μίαν κουκουβάγιαν. Είπεν άμέσως εις όλους: Κακό μήνυμα είναι τουτο. Α-πόψε θα έρξην πολύ.

Και χωρίς να σταθ ή ούτε στιγμήν έτρεξε στο χωράφι, παραλαβών και όλην την οικογένειάν του. Είργασθη όλην την νύκτα και περιεμάζεψεν όλο το χόρτάρι του. Μόλις έτελείωσεν ή εργασία ήνοιξαν οι καταρράκται του ούρανού. Το χαρτάρι του όμως ήτο πλέον προσφυλαγμένον. Οι άλλοι έχασαν τα ιδικά των. Αυτός μόνος επραγματοποίησε τότε ένα μεγάλο κέρδος και σήμερον εμφανίζεται ένας από τους ισχυρούς οικονομικώς του τόπου. Αλλά και πόσα άλλα τέτοια παραδείγματα υπάρχουν άνόμη που δείχνουν, ότι ή πρωτοβουλία και ή φιλεργία είναι πρωτεύοντες παράγοντες δι' την ευημερίαν ενός έθνους.

—Και έχετε κανέν πλούσιον; ήρώτησα τον πρόεδρον.

—Βεβαίως, μου άπήντησεν. Έχουμε άνόμη πολλά να επιτελώμεν εις την πατρίδα μας. Αλλά οι πόροι μας είναι ολιγοί. Δεν τυ-

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΤΑ

ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΕΘΝΑ
22/10/74

Νικό Λυσίας

Χαίρια υγιών Σεο
ρω

Δη. Βήμα. 1930 Μαΐς 23

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΚΟΠΟΥ

ΠΩΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ

Πώς ο Νέος Σκοπός, η προσφυγική παρά τας Σέρρας κοινότητα, περί της οποίας έγραψα εις προηγούμενον σημείωμά μου, εξεπηθήσεν από την γήν και επέτυχεν εντός δωδεκαετίας μίαν σχεδόν πλήρη οργανίωσιν, ώστε σήμερον να επιδεικνύεται ως υπόδειγμα υπό των αρμοδίων εις τους ξένους; Η μελέτη των φάσεων της πρόοδου που έπέρασεν ήμπορεί να τροφοδοτήσῃ τὴν ἀπειρίαν των ἐπιστημῶν, τὰς ὁποίας ἐσορήσῃ ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια—ἀπὸ τὴν ἀρχαιολογίαν αἰώνης, μέχρι τῆς σημερινῆς οἰκοδομικῆς τέχνης. Πράγματι τὰ προβλήματα, τὰ ὁποία ἀνακύπτουν κατὰ τὴν γέννησιν ἑνὸς μικροῦ κόσμου ἀνθρώπων δὲν εἶναι ὀλιγώτερον σπουδαία ὑπὸ ἐποψὴν ἐνδιαφέροντος καὶ ἐκτάσεως ἀπὸ ἐκείνης, τὰ ὁποία δημιουργοῦνται, ὅταν ἔρχεται εἰς τὴν ζωὴν ἕνας μεγαλύτερος κόσμος, ἕνα ἔθνος ἢ ἕνα κράτος.

Καὶ ἀπὸ πολλὰ ἐπιστήμηαι ἔχουν ἐδῶ τὸ μερίδιόν των, ὡς ἀρχίζομεν ἀπὸ τὴν μοιευτικήν. Διότι ὅπως ἡ γέννησις ἑνὸς πλασματος συνοδεύεται ἀπὸ τὸν πόνον, καὶ εἰς τὸ ὄνομα αὐτὸ ὅπου εἶδε τὴν ζωὴν ἡ κοινότης, αἱ λύπαι καὶ τὰ δάκρυα ἐκράτησαν ἐπὶ πολὺν καιρὸν. Φαντασθῆτε, λοιπόν, τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖ, συνοδευόμενους μὲ τὰ ὄγκητά των καὶ φέροντας ἐλάχιστα πράγματα ἀπὸ ὅσα κατέσθωσαν νὰ περισώσουν. Ἐρρίψαν ἕνα ἐλέμμα ὀλόγουρά των—εἰς τὰ βουνὰ καὶ ἐπειτα εἰς τὴν περιγέρειάν των. Τὸ φύκος ἤρχετο ἀπὸ ἀντικρὺ καὶ τὰ ἔλη τοὺς περιέβαλλαν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔδωκε μὲ ὅλα ταῦτα θάρρος καὶ ὅλοι ἐπεταχσμένοι ὑπὸ σκληρᾶς, ἐτέθησαν ἀμέσως ἐπὶ τὸ ἔργον. Ἐρρίψαν τοῦβλα ἀπὸ γῶμα καὶ ἐπῆραν καλὰ μίαν ἀπὸ τὰ ἔλη. Μὲ τὸ ὄλκον τοῦτο ἔστησαν καλύβας, μὲ τὴν πεποιθήσιν εἰς τὴν ψυχὴν, ὅτι τὰ πρωτόγονα αὐτὰ ἐνδιατήματα ὅσα τοὺς ἐπέτρεπαν νὰ ξεκινήσουν μίαν ἡμέραν δι' ἕνα πολὺ καλλίτερον μέλλον. Ἡ μεγάλη παρὰ συγγενῶς τοὺς ἦλθεν ἐπίκουρος.

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

— Ἐστὶς ποὺ ἀποτελεῖται μίαν οἰκογένειαν, ἔλεγε, θὰ πάραι τὴν ἐνδομύνησιν αὐτῆν, τὰ καρτεία αὐτὰ, τὸ τσιμέντο αὐτὸ, τὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐν ᾧ ὄντι. Ἀλλὰ προσέτατε. Θὰ δώσετε τὸ δῶδ: σας καὶ εἰς τὸν γείτονά σας καὶ ἐστὶ μαζὴ καὶ τὰ δύο θὰ ὀργώσων ἀπὸ κοινού τὰ χωράφια τῆς. Ἰδοὺ ἐπειτα ὁ κληρὸς ποὺ θὰ καλλιεργήσετε καὶ τὰ προϊόντα του ὅλα θὰ εἶναι μίαν ἡμέραν δικὰ σας.

Καθε οἰκογένεια ἐπαίρει τότε ὅ,τι τῆς ἐδίδεν ὁ Ἐποικισμὸς καὶ ἐπιδίδετο μὲ ζῆλον εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς. Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐγνώριζαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀνάγκῃ. Ἄλλοι ἐτρέχαν στὰ χωράφια καὶ ἄλλοι ἐἐργάζοντο στὰ στήλαιον μίαν μονομιανέρας κατοικίας. Ἀλλὰ τὰ μεγάλα δάκρυα δὲν ἐλείψαν ἀκόμη.

— Τὰ ἔλη, μὰς εἶπεν ὁ κ. Καπίστρας, ἕνας τύπος ἱατροῦ, ὅπως τὸν περιέγραψεν ὁ Μπαλζαν καὶ ὁ ὁποῖος ἔζησε τὴν σταδιοδρομίαν τῆς κομποσέως ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς ἰδρυσεως τῆς, μὰς παρεμόνευαν καθημερινῶς μὲ τοὺς πυρετοὺς των. Ἐπὶ πλέον ὁ Σερμῶν πλημμυρῶν, ἔβησαν εἰς τὰ κρασπεὰ τῆς κομμοσέως, σπείρων τὴν κατατροπὴν εἰς τὰ καλλιεργημένα χωράφια τῆς. Μὲ ὅλα ταῦτα κανεὶς δὲν ἔφυγε τὰ βάρους του. Τὰ μεγάλα ἔλη ἦσαν δὲν νὰ περιορίσουν τὸν πόνον, ὅστε νὰ μὴ ἐμφανίζετο πλεον ὡς φάσμα, τὸν καὶ συγγενῶς ἐκείνων, ὅσα σχεδὸν τὰ ἔλη, ὅστε ὡς πυρετοὶ των νὰ μὴ ἀσχοῦν τὴν καταποσίαν των εἰς τὴν ἀρχικὴν ἐκτασί των. Ἡ ἐξάνομή των κληρῶν ἐπειτα συντελέσθη ὀριστικῶς. Καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι σήμερον δεῖκοι πλέον διὰ τὴν αἰρίαν, δὲν κατέγονται παρὰ μοναχὰ ἀπὸ ἕνα πρόβλημα, πῶς νὰ καλλιεργήσουν καλλίτερον τὴν γήν, διὰ νὰ ἔχουν μεγαλύτεραν ἀπόδοσιν.

Η ΟΜΑΔΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Ἄλλ' οἱ κάτοικοι δὲν παρέλειψαν νὰ σκεφθοῦν καὶ ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ομαδικὴν βελτιώσιν των. Ἐκτίσαν μίαν ἐκκλησίαν καὶ μίαν σχολήν, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τὸ ὄφος τῆς πλειοψηφείας εὐρίσκονται, ἐπιδεικνύουσιν εἰς πολὺ μακροτέρην ἀπόστασιν τὴν φιλοπονίαν, τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὴν εὐσεβείαν των. Ἡ Σχολὴ ἐκτίσεν ἄνω τοῦ ἡμῶν ἐκατομμυρίου δραχμῶν. Τὰ τέσσαρα πέμματα τοῦ ποσοῦ τοῦτου ἀπεστάλησαν ἐξ Ἀμερικής ὑπὸ τὸν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων πατριωτῶν. Φοιτοὺν μαθηταὶ ἄνω των πεντακοσίων. Οἱ κάτοικοι ἐπειτα διὰ προσωπικῆς ἐργασίας ἐχάρξαν καὶ ἔστρωσαν τρεῖς δρόμους, οἱ ὁποῖοι διασχίζουν τὴν κομμοσέως.

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ εἶχαν τὴν εὐχάριστον νὰ διαπιστώσων, ὅτι ἐθεμελίωσαν τὴν πατρίδα των ἐπάνω εἰς μίαν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν πόλιν. Πράγματι μίαν μαρμαρινὴν πλάτ, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι σημειωμένα ὀνόματα ὅπως ὁ Διοσκουρίδης, ἡ Μαϊνὰς κλπ., καθὼς καὶ ὡρίζεται κεραλαί.

θεῶν, ἀρχαίαι λυχνίαι καὶ ἀναθήματα ποὺ εὐρέθησαν κατὰ τὰς ἐσκαφὰς θεμελίων, πιστοποιοῦν τὴν ἐκεῖ ὑπαρξίν παλαιῦ Ἑλληνικοῦ συνοικισμοῦ. Πῶς οἱ σημερινοὶ κάτοικοι του νὰ μὴ εἶναι εὐχαριστήμενοι διότι συνεχίζον τὸ ἔργον παλαιῶν συμπατριωτῶν, τῶν ὁποίων τὰ καλλιτεχνικὰ εὐρήματα προδίδουν ἕνα σημαντικὸν πολιτισμὸν.

Ὡς γεωργοὶ καλλιεργοῦν σήμερον σίτον, δαμάσκα, ὄσπρια καὶ ὀλίγην σίκαλιν. Διὰ τοῦτο καὶ τὴν σίκαλιν; Διότι, ὅπως μοῦ εἶπαν, εἶναι μίαν παράδοσιν τῆς παλαιᾶς πατρίδος των. Τὴν ἐκαλλιεργοῦσαν ἐκεῖ κατὰ προτίμησιν καὶ εἶναι πολὺ γνωστὸς ὁ ἀσπερίσμος ποὺ τοὺς ἀπνυθύνετο. Ἀντὶ ν' ἀπαντήσουν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐρώτημα περὶ τῆς καταγωγῆς των, τοὺς ἐζητεῖτο ἀπλῶς νὰ δείξουν τὸ μαχαίράκι, μὲ τὸ ὁποῖον ἐκοφαν τὸ σικαλίσιο ὄσμι των, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον τοῦτο ἀρήναι πάντοτε καλλημένα ἀπομνημόρτια.

ΠΩΣ ΑΜΟΙΒΕΤΑΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ

Καθε οἰκογένεια Σκοπιανῶν ἔχει σήμερον τὸ σπίτι τῆς, περιτοιγμένον ἀπὸ δένδρα, μικρὸν κήπον καὶ μεγάλην αὐλήν. Ἀλλ' ἡ αὐτῆς τῶν κατοικῶν ἐντὸς μίαν δωδεκαετίας εἶναι πολὺ εἰσθητή. Διὰ τοῦτο οἱ ἀλλοτρίοι θὰ μετακλήθουν συντόμως εἰς οἰκασεὰ καὶ πολλὰ σπίτια ἤρχονται νὰ κτιζοῦνται διωρορα. Ἐπειτα ἄξιον σημειώσεως εἶναι καὶ τὸ γεγονός τοῦτο. Ὅλοι ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὴν ἰδίαν οἰκονομικὴν ἀρετήριαν. Εὐρίσκονται ὅμως εἰς ἄνισον γράμμη ἀπὸ τὸ σημερινὸν τέρας των. Διὰ τὴν ἀρὰ γα; Διότι ἐπενήργησαν καὶ ἐδῶ ἡ ἐργατικότης, ἡ ἐπίνοια καὶ ἡ ἐπιμονή. Μοῦ ἀνέφεραν ἕνα παράδειγμα.

Ἦταν ἕνα ἐράδν. Πολλοὶ ἐφωγαν ἀπὸ τὸ καρενίον διὰ τὰ σπῖτια των. Ἐνας ἤκουσε τότε μίαν κομμοδάρειαν. Εἶπεν ἀμέσως εἰς ὅλους: Κακὸ μῆνυμα εἶναι τοῦτο. Ἀπὸς θὰ ἐρέθῃ πολὺ.

Καὶ χωρὶς νὰ σταθῇ οὔτε στιγμὴν ἐτρέψε στὸ χωράφι, παραλαβὸν καὶ ὀλην τὴν οἰκογένειάν του. Εἰργάσθη ὀλην τὴν νύκτα καὶ περιεμάχθηεν ὅλο τὸ γρότάρι του. Μόλις ἐτελείωσεν ἡ ἐργασία ἤνοιξαν οἱ καταρράχται πρὸ οὐρανοῦ. Τὸ γρότάρι του ὅμως ἦτο πλέον προφυλαχμένον. Οἱ ἄλλοι ἔχσαν τὰ ἰδικὰ των. Αὐτὸς μόνος ἐπραγματοποίησε τότε ἕνα μεγάλο κέρδος καὶ σήμερον ἐμφανίζεται ἕνας ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς οἰκονομικῶς πρὸ τόπου. Ἀλλὰ καὶ πόσα ἄλλα τέτοια παραδείγματα ὑπάρχουν ἀκόμη ποὺ δείχνουν, ὅτι ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ φιλεργία εἶναι πρωτεύοντες παράγοντες διὰ τὴν εὐφμερίαν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἔχει προικισθῇ μὲ αὐτάς.

— Καὶ ἔχετε κανέν παράπονον; ἠρώτησα τὸν πρόεδρον.

— Βεβίως, μοῦ ἀπήντησεν. Ἐχομεν ἀκόμη πολλὰ νὰ ἐπιτελέσωμεν εἰς τὴν πατρίδα μας. Ἀλλ' οἱ πόροι μας εἶναι ὀλιγοστοί. Δὲν γυ-

ρούμεν ὅμως νὰ μὰς εὐπλαχνισθῇ κανεὶς δι' αὐτό. Ἀπλῶς θέλομεν δικαιοσύνην. Ἐπάρχουν κοινότητες ὀλόγουρά μας, ὅπως εἶναι ἡ Πεπονιά, τὸ Ψυχικό καὶ τὸ Νεοχώριον, ποὺ φορολογοῦν χωράφια εὐρισκόμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἰδικῆς μας κοινότητος. Φορολογοῦν 26 χιλιάδες στρέμματα καὶ ἡμεῖς μόνον 12 χιλ. Ἡμεῖς καὶ περισσότεροι εἴμεθα καὶ τὰ στρέμματα εἶναι δικὰ μας. Εἶναι δικαίον τοῦτο; Σὰς παρακαλῶ δικαιοκράτε τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀδικίαν ποὺ μὰς γίνεται.

Μοῦ ἦταν ἀδύνατον νὰ μὴ δώσω τὴν ὑπόσχεσιν αὐτὴν εἰς τὸν πρόεδρον μίαν τῶν ἐργατικῆς κοινότητος.

K. ΓΕΝΝΙΩΤΗΣ

Ζητοῦνται

ΖΗΤΕΙΤΑΙ δεσποινίς: ἔως 17 μαθητευομένη, διὰ γραφείων. Μισθὸς ὀρχ. καὶ ποσοτά. Σταθίον 28.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πᾶνὸς πρὸς 8 φορολογία: Σταθίον 28, ἀρ. γ. φωνῶν 29.841.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ νεαρά ἡ δασὴς οἰκογενείας. Μισθὸς ὀρχ. καὶ ποσοτά. Σταθίον 28, ἀρ. γ. φωνῶν 29.841.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὁ ληκνὴς. Πράγματι: Δραγούνη 16, ἀρ. γ. φωνῶν 29.841.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ 14, μεταχειρ. Πράγματι: Δραγούνη 16, ἀρ. γ. φωνῶν 29.841.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παλαιὸν σὺν ὁδῷ ὀρχ. καὶ ποσοτά. Σταθίον 28, ἀρ. γ. φωνῶν 29.841.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ 14, μεταχειρ. Πράγματι: Δραγούνη 16, ἀρ. γ. φωνῶν 29.841.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ 14, μεταχειρ. Πράγματι: Δραγούνη 16, ἀρ. γ. φωνῶν 29.841.